

STEREOTYPERA, stereotypéra, v. a. 1. (gr.) Trycka böcker med begagnande af stereotyp. — *Stereotypering*, f. 2.

STEREOTYPI, stereotypi', f. 3. Konsten att gjuta stereotyper för boktryckning.

STERIL, -i', a. 2. (lat. *Sterilis*) Ofruktbar, mager.

STERILITET, ---ét, f. 3. Ofruktbarhet, magerhet.

STERLETT, stärrlätt, m. 3. Fisk af Störsläktet, knappt två alnar lång, berömd för sitt läckra kött och sin fina kaviar. *Acipenser ruthenus*.

STERLING, stärrlång, m. oböjl. (engelskt ord, som egentl. betyder: äkta, ren, isynn. om mynt) *Pund St.*, ett engelskt räknemynt = 20 shilling sterling, svarande mot 4 rdr 16 sk. svenskt mynt i silfver. Var fordom ett verkligt mynt.

STIA, f. 1. Litet hus eller afbalkning för svin, gäss, m. fl. — Bildar sammansättningarna *Svinstia*, *Gödstia*.

STIBLETT, se *Stöflett*.

STICK, n. 3. 1) Handlingen eller verkningen, då ett föremål stinges. Jfr. *Sting*. *Ett s. af en knappål*. (Fig. fam.) *Stå i s-et*, vara blottställd, utsatt för något. *Sätta ell. lemna i s-et*, öfvergifva i fara, nöd, betryck, svårighet, o. s. v. *Hålla s.*, bestå provet. — 2) Smärtsam känsla liksom af något stickande. — 3) (i kortspel) De af motspelarnes kort, hvilka man efter utspelning och påslagning med ett högre kort tager hem. — 4) (sjöt.) *S. i stäf*, säges om vinden, då den är rakt emot.

STICKA, v. a. 3. I. Impl. *Stack*; pl. *Stucko*. Sup. *Stuckit*. Part. pass. *Stucken*. 1) Stöta, drifva, inskjuta något spetsigt, uddhvasst i ett föremål. *S. och hugga*. *S. tvärs igenom någon*. *S. värjan genom lifvet på någon*. *S. någon med nål, med värja*. *S. ihjel någon*. *S. en kalf, ett svin*, slagta dem genom stickning med knif. *S. starren*, se *Starr*. *S. ett pilscher*, genom stickning med grafstickel förfärdiga ett sådant. (Absolut) *S. i guld, i stål*, gravera i guld &c. (Fam.) *Sitta och s. i maten*, äta långsamt och utan matlust eller med ovilja. *S. åf*, se *Afsticka*. *S. efter, åt en*, stöta med värja, knif o. s. v. åt någon, utan att träffa honom. *S. främ, igenom, i'n, ned*, se *Framsticka*, &c. *S. upp*, sticka hål på, t. ex.: *S. upp ett vinfat*; äfv. med sting teckna, t. ex.: *S. upp ett mönster*. *S. upp en kopparplåt*, med grafstickeln förnya en förut stucken plåt. *S. út*, se *Ulsticka*. (Fig. fam.) *S. ut ögonen på en*, bedraga ens vaksamhet. — 2) Inskjuta, indrifva på något uddhvasst; äfv. införa något spetsigt eller smalt i en öppning; äfv. (i allm.) instoppa, införa, framrätta. *S. steken på spettet*. *S. värjan i skidan*. *S. träden genom nålsögat*. *S. något i fickan*. *S. handen i vattnet*. *Han stack mig en dukat i handen*. *S. pipan i säcken*, se *Pipa*. *S. eld på ett hus*, antända det. (Fam.) *Stick inte dit*, våga ej ett försök att anfalla, ofreda, taga något, o. s. v. *S. emellan*, sticka något så, att det kommer emellan. *S. främ*, se *Framsticka*. *S. hós sig*, stoppa i fickan, i barmen. *S. i'n*, se *Insticka*. (Fig.) *S. in soldater i ett regemente*, införa dem i dess rullor. *S. undan, under*, se *Undansticka*, *Understicka*. *S. upp en flagg*, hissa en f. *S. út*, se *Ulsticka*. (Fig. fam.) *S. ut en*, uttränga någon ur en persons ynnest. *S. åt en något*, rätta något åt honom (helst i smyg). — 3) (fig.) a) Säges om solen, då

den bränner starkt. *Solen stack honom på huvudet*. (Absolut) *Solen s-ker starkt*, bränner. — b) Smärta, förtreta, sára med ord. *Denna otacksamhet stack mig i hjertat*, smärtade mig djupt. *Förebråelsen stack honom*. *Det stack honom att se sig så tillbakasatt*. — 4) (sjöt.) *S. låg*, sakta fira ankartåget kring spelet. *S. låget ifrån sig*, släppa ankartåget ifrån sig, då man icke kan lätta ankaret. *S. godset på*, fästa fall, skot o. s. v. i ett segel eller på en rå. *S. upp halsar och skot*, fira af dem så, att de flyta klart öfver bastingeringen. *S. ut ref*, upplösa en eller flera rader hopknopade refsejsingar på ett refvadtt segel och derigenom åter öka dess storlek och vindfång. — V. n. o. *impers*. 1) Förorsaka en känsla liksom af något stickande. *Det s-ker mig i sidan*. *Det s-ker i fingret, i handen*. (Fig.) *Det s-ker i ögonen*, faller starkt i ögonen. *Det s-ker i näsan*, luktar starkt. — 2) (i kortspel) *S. ell. s. öfver*, slå på högre kort. *De stora korten s. de små, s. öfver de små*. — 3) (sjöt.) *S. djupt*, säges om ett djupgående fartyg. *Skeppet s-ker 13 fot djupt*, går 13 fot djupt. *S. på ett tåg*, fira eller gifva efter på det. *S. upp emot vinden*, lovera. *S. upp i vinden*, gå högre upp emot vinden. *S. út till sjös*, löpa ut på öppna sjön. — 4) *S. åf*, se *Afsticka*, v. n.; äfv. (fam.) springa, skynda bort. *S. främ*, se *Framsticka*, v. n. *S. ned*, nedskjuta, nedgå, t. ex.: *Roten s-ker rätt ned i jorden*. *S. upp*, uppskjuta, uppstiga, t. ex.: *Brod-den s-ker upp ur jorden; solen har nyss stuckit upp*. *En storm stack upp*, uppkom. *S. út*, skjuta ut, löpa ut. — *S. sig*, v. r. Gifva sig ett sting; äfv. råka att få ett sting. *S. ihjel sig*. *S. sig på ett törne*. *S. sig undan*, se *Undansticka sig*. — S-s, v. d. 1) *Sticka*; hafva böjelse för, vana, egenskap att sticka. *Han sticks*. *Törnen s. Akta er, det sticks*, säges i samma mening som: *Akta er, det bräns* (se *Bränna*). — 2) *Sticka* hvarandra. — S-nde, part. akt. *S. storm*, ytterst häftig. Brukas fig. och adjektivt i samma mening som *Bitande*; se d. o. *S. ord, svar, infall*. — Nyttjas äfv. adverbialt, t. ex.: *Svara s.* — *Stucken*, part. pass. *En s. gris*. Brukas nästan adjektivt i betydelsen: Sårad genom ord, förtretad. *Han är s.*

STICKA, v. a. 1. II. 1) Medelst strumpstickor slinga en tråd så, att deraf bildas små täta lyckor eller maskor, tills slutligen ett slags väfnad deraf uppkommer. *S. strumpon, handskar, västar*, o. s. v. — 2) Se *Brodera*. *S. med guld, med silke*. — 3) På två eller flera tyger, lagda öfver hvarandra, göra med nål och tråd eller silke sting tvärs igenom dem, hvarigenom de sammanfästas till ett. *S. täcken*.

STICKA, f. 1. 1) Större eller mindre splittra af trä. *Spänta sönder ett vedtrå i s-kor*. (Fam.) *Der fins ingen s.*, alldeles ingen ved. *Få en s. i foten*. — 2) Helt smal käpp till hvarjehanda behof, t. ex. *Ljussticka*. — 3) Nålförmigt verktyg, som begagnas vid strumpstickning m. m., vanligen af ståltråd och 7 till 8 tum långt; äfv. ett dylikt längre verktyg, som begagnas vid yllestickning o. d.

STICKANDE, n. 4. 1) Handlingen, verkningen, då person eller sak sticker. — 2) Arbetet, då man sticker.

STICKARE, m. 3. En, som sticker. Brukas mest i sammansättningar, såsom *Perlstickare*. — *Ss. S-lön*.

STICKBLAD, n. 3. Plåt på en värja.